

GRABSKI FELIKS MARIAN JURAND (1905-1940)

Urodził się 14 sierpnia 1905 roku w Kurcewie w powiecie jarocińskim, w rodzinie Władysława, właściciela majątku (359 ha), działacza niepodległościowego, delegata Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej do Komitetu Narodowego Polskiego w Paryżu (grudzień 1918 roku), posła do sejmu ustawodawczego (1919-1922) i senatora pierwszej kadencji (1923-1927) oraz Jadwigi z Oświęcimskich. Był absolwentem gimnazjum w Ostrowie Wlkp. (1924) i Wydziału Rolno-Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego, jako inżynier rolnik. Pracował w majątności szambelana Edwarda Potworowskiego w Goli (1730 ha) na stanowisku głównego administratora technicznego. Podlegali mu urzędnicy gospodarczy w poszczególnych folwarkach (Bronisławki, Czajkowo, Gostyń Stary, Otówko, Witoldowo) oraz kierownik gorzelnii, płatkarni i lokalnej elektrowni w Goli. Mieszkał w Witoldowie.

W lipcu 1926 roku powołany został do służby wojskowej i wcielony do 15. pułku artylerii polowej w Bydgoszczy. Niebawem przeniesiono go do Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii w dywizjonie szkolnym VII Okręgu Korpusu w Śremie. W październiku uzyskał awans na stopień bombardiera, w styczniu następnego roku – kaprała, a w maju – plutonowego. W maju 1927 roku, po ukończeniu szkoły, wrócił do pułku. 30 września został urlopowany, a 20 września 1928 roku przeniesiony do rezerwy. Latem 1929 roku odbył ćwiczenia w 4. pułku artylerii polowej w Inowrocławiu, po których uzyskał dobrą opinię ppłk. dypl. Karola Hanke, dowódcy pułku. Niebawem otrzymał awans na podporucznika rezerwy artylerii ze starszeństwem od 1 stycznia 1930 roku. W 1933 roku uczestniczył w sześciotygodniowym kursie dla oficerów zwiadu, po kolejnych ćwiczeniach w 4. pułku artylerii polowej, na stanowisku dowódcy plutonu, uzyskał 10 sierpnia 1935 roku awans na stopień porucznika ze starszeństwem od 1 stycznia 1935 roku z przydziałem do 7. pułku artylerii ciężkiej.

W 1939 roku przeniesiono go do 4. pułku artylerii ciężkiej w Łodzi. We wrześniu 1939 roku w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej, osadzony w obozie w Starobielsku. Na wykazie akt osobowych NKWD oficerów wywiezionych wiosną 1940 roku z obozu jest oznaczony nr 665. Został zastrzelony w więzieniu wewnętrznym zarządu obwodowego NKWD w Charkowie, zaś jego ciało wrzucono do zbiorowego dołu w podmiejskim lesie.

CAW Ap. 900. – E. Potworowski, *Majątność Gola województwo poznańskie*, Poznań 1929, s. 17; J. Pietrzak, J. Poradzewska-Pietrzak, *Lista absolwentów z lat 1849-1969*. [w:] Wielkopolska szkoła edukacji narodowej, Wrocław 1970, s. 197; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 567; W. Śmigielski, *Gostyńska lista katyńska* „Gazeta Gostyńska” 1994, nr 19, s. 33; nr 24, s. 30 (sprost.); K. Jasiewicz, *Lista strat ziemiaństwa polskiego*, Warszawa 1995, s. 318; T. Kryśka-Karski, *Straty korpusu oficerskiego*, Londyn 1996, s. 123; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 131; *Rozstrzelani w Charkowie*, Warszawa 1996, s. 61; D. Chłapowski, *Potworowscy. Kronika rodzinna*, Warszawa 2002, s. 79, 82; *Charków: księga cmentarna*, Warszawa 2003, s. 146 (fot.); W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 49-50.